El Pirineu i l'energia verda

Opinió | 16-11-2021 | 16:51



Germán Gorraiz

L'economia de les Valls Pirinenques s'ha basat en les darreres dècades en la coneguda "dieta alpina", els ingredients principals de la qual eren el turisme alpí, l'explotació agropecuària i forestal i la indústria agroalimentària. Aquesta fórmula creava excel·lents plats minimalistes, d'aparença altament suggestiva, però amb data de caducitat impresa (2020) a causa de la irrupció de la borrasca pandèmica del postcoronavirus que posarà a prova la solidesa dels fonaments de l'economia pirinenca després d'una etapa econòmica dolça impulsada per favorables vents de cua. Així, l'energia verda estaria emergint com a alternativa per fomentar l'economia circular, minimitzar l'empremta de carboni i optimitzar la cadena de valor, amb la consegüent creació de llocs de treball fixos que possibilitaran el creixement demogràfic de les valls pirinenques.

L'escalada dels preus del gas i l'electricitat hauria sorprès Europa amb les reserves de gas en mínims històrics (70%) i hauria escenificat el fracàs rotund de les polítiques energètiques d'una Unió Europea incapaç d'aconseguir l'autosuficiència energètica utòpica i que en el cas espanyol es veurà agreujada per la retallada de subministraments del gas algerià. Així, Algèria exportava el seu gas a Espanya a través del gasoducte Magrib-Europa que passa pel Marroc, però que ja no està operatiu després de la ruptura de relacions diplomàtiques entre Algèria i el Marroc, quedant només en actiu el gasoducte Medgaz que uneix Espanya i Algèria a través de la Mediterrània, cosa que es traduirà en una sensible reducció del gas algerià importat quedant com a esperança el gasoducte Europeu que transporta el gas noruec a la Península a través dels ramals Larrau-Calahorra i Urrugne-Irun.

En aquest context, emergeix l'energia verda com a alternativa energètica, cosa que implicarà la conversió de l'actual indústria forestal cap a explotacions que cultivin espècies de més valor afegit o que produeixin de manera sostenible la biomassa necessària per reduir la dependència dels combustibles fòssils i d'allò que seria paradigma la planta de biomassa d'estelles de fusta d'Aoiz (Navarra) que estarà operativa el 2022. Així mateix, atesa l'actual conjuntura d'emergència energètica i que la producció d'estelles de fusta és més barata que la de pèl·lets, no seria descartable la instal·lació de noves plantes de biomassa d'estelles al Pirineu que utilitzaran la fusta d'aprofitaments forestals en població properes per fomentar l'economia circular, minimitzar l'empremta de carboni i optimitzar la cadena de valor, amb la creació consegüent de llocs de treball fixos que possibilitaran el creixement demogràfic de les valls pirinenques.

Autor: Germán Gorraiz- Analista